

พ ร ะ ธ ร ร ม หู ด
ห ลั ง พุ ท ธ ก า ล

ในโลกนี้ไม่มีใครมาทำให้ใจของเราหวนไหวครั่นคร้ามได้
ไม่มีผู้ใดทำให้เราหวาดกลัว ดูก่อนพญานาค แม้หากพญานาค
จะยกแผ่นดินใหญ่ พร้อมทั้งมหาสมุทรและภูเขาคืนเข้าใส่เรา
เราก็ไม่สะอึกกลัว

พระธรรมทูตหลังพุทธกาล

๘๕

การสร้างบารมีเป็นทีมใหญ่ ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อไปให้ถึงที่สุดแห่งธรรมนั้น จำเป็นต้องอาศัยกำลังบุญบารมีที่พิเศษ ต้องมีบุญใหญ่และทำพร้อมกันไปเป็นทีม ไม่มีใครน้อยหน้า ไม่มีใครล้าหน้า แต่เราจะสร้างบารมีกันไปพร้อมหน้า สวมหัวใจของพระบรมโพธิสัตว์ มุ่งอุทิศตนให้กับงานพระพุทธศาสนา ทำหน้าที่ของยอดนักสร้างบารมีอย่างเต็มที่ เพื่อขยายประทีปแห่งธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไปสู่ดวงใจของมวลมนุษยชาติ การฝึกฝนอบรมตนให้สมบูรณ์พร้อมในทุกด้าน และเป็นต้นแบบต้นบุญให้กับชาวโลก เป็นสิ่งสำคัญของการดำรงตนเป็นผู้นำแห่งสันติภาพ โดยเฉพาะการฝึกฝนใจให้ใสบริสุทธิ์หยุดนิ่ง ให้เข้าถึงพระธรรมกาย มีพระรัตนตรัยเป็นสรณะ เป็นสัญลักษณ์ว่าสันติสุขที่แท้จริงจะเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน

ในสมัยแรกๆ ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงส่งเหล่าพระอริยสาวกไปเผยแผ่ธรรมะตามสถานที่ต่างๆ ท่านได้ตรัสกับภิกษุทั้งหลายว่า

“จรธ ภิกขเว จาริกं พุชชนิตาย

พุชชนสุขาย โลกานุกมปาย

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย พวกเธอทั้งหลายจงเที่ยวจาริกไปเพื่อประโยชน์เกื้อกูลแก่ชนมากมาย เพื่อความสุขแก่มหาชน

พระธรรมทูตแห่งประเทศไทย

๘๖

และเพื่ออนุเคราะห์ชาวโลกทั้งหลายเกิด”

ในสมัยหลังพุทธปรินิพพานประมาณ ๓๐๐ ปี หลังจากได้ทำสังคายนาครั้งที่ ๓ แล้ว *พระโมคคัลลีสืบทอดสเถระมองเห็นการณ์ไกลว่า การจะให้พระพุทธศาสนาแผ่ขยายไปทั่วโลกได้ต้องมีพระธรรมทูตไปทำหน้าที่เผยแผ่ธรรมะทั้งภายในและต่างประเทศ พระพุทธศาสนาจึงจะเจริญรุ่งเรืองสถิตสถาพรเป็นที่พึ่งให้กับชาวโลกตลอดกาล พระเถระได้ปรึกษากับพระเจ้าอโศกมหาราช ซึ่งเป็นองค์เอกอัครศาสนูปถัมภกให้กับพระพุทธศาสนา และรับอาสาสมัครพระอรหันต์ผู้ทรงอภิญญาที่มีความสามารถในการเทศน์สอน ให้ออกไปเป็นทหารกล้าแห่งกองทัพธรรม นำธรรมะไปสู่ใจของชาวโลก

สมัยนั้น ได้แบ่งพระธรรมทูตออกเป็น ๙ สาย พระมัทธกะเถระไปแคว้นกัสมิระ พระมหาเทวเถระไปมัลลิกมณฑล พระรักขิตเถระไปอนาฬชนบท พระโยนกธัมมรักขิตเถระไปอปรันตชนบท พระมหาธัมมรักขิตเถระไปมหารัฐชนบท พระมหารักขิตเถระไปแคว้นโยนก พระมัทธกะเถระไปทมิฬประเทศ พระโสณเถระและพระอุตตรเถระไปดินแดนสุวรรณภูมิ

พระธรรมทูตพัฒนา

๘๓

คณะสุดท้าย คือ คณะของท่านมหินทเถระเดินทางไปเกาะลังกา

พระมหาเถระทั้งหมดได้พาหมู่คณะออกเดินทางไกล เพื่อไปทำหน้าที่ของยอดกัลยาณมิตรในต่างแดน แต่ละรูปต่างพบปัญหา และอุปสรรคที่แตกต่างกันไป เมื่อปัญหาเกิดขึ้น ท่านได้ร่วมกันแก้ไข เช่น ประสบการณ์ของพระมัชฌันติกเถระ ที่เดินทางไปประกาศศาสนาที่แคว้นกัลมึระ ในสมัยที่ฤดูข้าวกล้าออกรวง ขณะที่ชาวนา กำลังจะเก็บเกี่ยวข้าว ได้มีพญานาคราช ชื่อ อารวาท บันดาลฝนลูกเห็บให้ตกลงมา ทำให้ข้าวกล้าเสียหาย ชาวบ้านต่างเดือดร้อนไปตามๆ กัน

พระมัชฌันติกเถระหาะขึ้นไปลงที่สระอารวาทในป่าหิมพานต์ เติ่นจงกรมอยู่เหนือสระน้ำ ทำให้พญานาคโมโหมาก ได้เนรมิตรูปที่น่าสะพรึงกลัว บันดาลให้เกิดพายุใหญ่พัดโหมกระหน่ำไปทั่วอาณาบริเวณ ต้นไม้รอบๆ บริเวณนั้นหักโค่นลงมา เกิดฟ้าแลบฟ้าร้อง สายฟ้าอสถิชาติฟาดลงใส่พระเถระ แต่ท่านก็ไม่เป็นอะไร พวกลูกนาคที่มีฤทธิ์ต่างพากันบังหวนคว้นเข้าใส่ แต่พระเถระได้เข้าเตโชกลีณ บังหวนคว้นโต้ตอบ พญานาคสู้ฤทธิ์ของพระเถระไม่ได้ ในที่สุดก็พ่ายแพ้ต่อท่าน

พระเถระสามารถเอาชนะพวกนาคได้ทั้งหมด ด้วยกำลังฤทธิ์ของท่านเอง ท่านกล่าวชมเชยพญานาคว่า “ในโลกนี้

พระธรรมทูตหลังพุทธกาล

๘๘

ไม่มีใครมาทำให้ใจของเราหวั่นไหวครั้นคร้ามได้ ไม่มีผู้ใดทำให้เราหวาดกลัว ดูก่อนพญานาค แม้หากท่านจะยกแผ่นดินใหญ่พร้อมทั้งมหาสมุทรและภูเขาหินเข้าใส่เรา เราก็กไม่สะดุ้งกลัว” พญานาครู้สึกคับแค้นใจมากที่ไม่สามารถทำอันตรายได้ จากนั้นพระเถระได้ทรมานพญานาคราช อีกทั้งแนะนำนาคบริวารทั้ง ๘๔,๐๐๐ ให้ยึดพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง และให้ตั้งใจสมาทานศีล ๕ อีกด้วย

พวักยักร์ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ ที่อยู่ป่าหิมพานต์ ได้ฟังธรรมิกถาของพระเถระแล้ว ได้บรรลुธรรมมาภิสมัยกันนับไม่ถ้วน ทำให้ป่าหิมพานต์สว่างไสวไปด้วยแสงธรรม ส่วนมหาชนเห็นว่าพระเถระเป็นผู้มีอานุภาพมากกว่าพญานาค จึงยึดพระเถระเป็นที่พึ่ง แต่ท่านบอกให้ยึดพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง แล้วสอนสาธุชนให้รู้จักพระรัตนตรัยภายใน สอนให้ได้เข้าถึงธรรมกายกันมากมาย ในสมัยนั้นมีผู้ออกบวชตามท่านมากเป็นจำนวนเรือนแสนทีเดียว

พระเถระแต่ละรูปที่ถูกส่งไป ต่างตั้งใจเผยแผ่ธรรมะแนะนำสัตว์โลก ให้รู้จักรสแห่งพระธรรมกันสุดความสามารถ ในสมัยก่อน บางคนยังไม่รู้จักพระเลยก็มี ไม่รู้จักพระพุทธศาสนาเหมือนในปัจจุบันนี้ พระภิกษุสามเณรไปที่ไหน ชาวโลกส่วนใหญ่ที่ได้รับการศึกษามาดี เพียงแค่เห็นพระห่มผ้าเหลือง

พระธรรมทูตพัฒนา

๘๕

แม้อยู่ในต่างประเทศ ก็รู้ว่านี่เป็นพระภิกษุ แต่ในสมัยก่อนโน้น บางแห่งเขาไม่รู้จักพระกัน การจะมาแนะนำให้เขาหันมาสนใจ ในพระพุทธศาสนา หรือลดละเลิกทิวาฏฐิเก่าๆ แล้วมาประพฤติ ปฏิบัติธรรมตามเรา เป็นเรื่องยากมาก เหมือนพระโสณเถระ กับพระอุตตรเถระ ที่ท่านเดินทางมาแถบสุวรรณภูมิ ซึ่งท่านผู้รู้ บางกลุ่มเข้าใจกันว่า น่าจะเป็นเมืองไทยของเรานี้แหละ

สมัยแรกๆ ที่ท่านเดินทางมาสุวรรณภูมิ แถบบริเวณนี้มี นางรากษสหรือที่เรียกว่าผีเสื้อน้ำ ขึ้นมาจากมหาสมุทรเพื่อจับ พวกเด็กทารกที่เกิดในราชตระกูล เอาไปเคี้ยวกินเป็นอาหาร อยู่เป็นประจำ ชาวบ้านชาวเมืองต่างพากันเดือดร้อน เพราะไม่สามารถป้องกันภัยที่เกิดขึ้นได้ ในวันที่พระเถระเดินทางมาถึง พวกมนุษย์ต่างต้อนรับท่าน ด้วยการถืออาวุธครบมือ เพื่อล้อม จับท่าน เพราะคิดว่า ท่านเป็นสหายของผีเสื้อน้ำปลอมตัวมา ดูเถอะ ในสมัยนั้นบางกลุ่มยังไม่รู้จักพระเลย จึงต้อนรับท่าน ด้วยการจะจับไปฆ่าทิ้ง ดีว่าท่านมีฤทธิ์จึงเหาะขึ้นไปในอากาศ ไม่ยอมให้มนุษย์จับท่านได้

พระเถระบอกให้ชาวบ้านรู้ว่า ตัวท่านนี้เป็นสมณะงดเว้น จากการทำชีวิตสัตว์ให้ตกลงไป เว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้ เว้นจากความประพฤติดีในกาม ไม่พูดโกหก

พระธรรมทูตแห่งประเทศไทย

๕๐

มดเท็จ ไม่ดื่มน้ำเมา เป็นผู้ฉันทเดียว มีศีล ออกบวชประพฤติพรหมจรรย์ จากนั้นท่านได้สอบถามถึงต้นสายปลายเหตุที่ชาวบ้านคิดจะฆ่าท่าน

ขณะนั้นเอง ผีเสื้อน้ำพร้อมด้วยบริวารมากมาย ขึ้นมาจากมหาสมุทรเพื่อจับเด็กกินเป็นอาหาร เมื่อมนุษย์เห็นเข้าต่างพากันหวาดกลัว ร้องสุดเสียงด้วยความตกใจ พระเถระเนรมิตกายเป็นผีเสื้อน้ำที่ใหญ่โตกว่า มีบริวารมากกว่า สกัดกันไว้แล้วแสรังทำเป็นโล่ลำให้ฝ่ายตรงข้ามตกใจ ทำให้พวกผีเสื้อน้ำรีบวิ่งหนีกลับลงสู่มหาสมุทรตามเดิม ตั้งแต่นั้นมาผีเสื้อน้ำก็ไม่มาอีก ชาวบ้านจึงได้เลิกหวาดกลัวผีเสื้อน้ำ แล้วยึดพระเถระเป็นที่พึ่ง พระเถระได้แสดงธรรมให้ชาวสุวรรณภูมิฟัง อีกทั้งยังประดิษฐานพระพุทธรูปศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองสืบต่อกันมาจนกระทั่งถึงพวกเรา

เราจะเห็นว่า กว่พระพุทธศาสนาจะเผยแผ่ข้ามน้ำข้ามทะเลจากประเทศอินเดีย ซึ่งเป็นสถานที่อุปบัติขึ้นของพระพุทธเจ้า แล้วแผ่ขยายมาถึงประเทศไทยของเรานั้น ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย ต้องพบเจออุปสรรคมากมาย โดยเฉพาะยุคสมัยนี้พระพุทธศาสนาในประเทศไทยกำลังเจริญรุ่งเรือง และเป็นป็นของนานาชาติประเทศ หลวงพ่อตั้งใจว่า จะให้เป็นยุคที่พุทธศาสนาวิชาธรรมกายแผ่ขยายไปทั่วโลก ซึ่งถ้าหากพวกเราทุกคน

พระธรรมทูตแห่งประเทศไทย

๕๑

ตั้งใจจริง หมั่นฝึกฝนอบรมตนเอง ให้ถึงพร้อมทั้งวิชาความรู้ทางโลกและวิชาทางธรรม แล้วทำหน้าที่ผู้นำบุญยอดกัลยาณมิตรกันให้เต็มที่ คำสอนอันบริสุทธิ์ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จะแผ่ขยายไปทั่วโลกได้อย่างแน่นอน

อันที่จริงพวกเราทุกคน พร้อมทั้งจะทำหน้าที่อันสูงส่งนี้ อยู่แล้ว เพราะสิ่งนี้เป็นความดี และเป็นสิ่งที่น่าทำทำขาย ถ้ามนุษย์ทุกคนได้เข้าถึงธรรมกาย มีธรรมะเป็นอาภรณ์ มีศีลมีธรรม จะไม่มีการเบียดเบียนกัน เพราะคำสอนในพระพุทธศาสนาเป็นไปเพื่อสันติสุขภายใน เพื่อสันติภาพของโลกอย่างแท้จริง สิ่งที่เราต้องเร่งรีบทำให้เร็วที่สุด คือฝึกฝนใจให้หยุดนิ่ง ให้เข้าถึงความสุขภายใน เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ เมื่อเราเข้าถึงแล้ว ใจของเราจะแบ่งบานขยายออกไป จนกระทั่งอยากแบ่งปันความสุขนี้ให้กับเพื่อนร่วมโลก เมื่อเราหยุดนิ่งไปถึงจุดนั้น การทำหน้าที่ผู้นำบุญยอดกัลยาณมิตรของเราก็จะสมบูรณ์ ให้นึกเสมอว่า ชาวโลกอีกมากมายกำลังรอคอยแสงสว่างจากเราอยู่ ดังนั้นขอให้ตั้งใจฝึกฝนตนให้ดี หมั่นฝึกใจให้หยุดนิ่ง ให้เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ทุกๆ คน

